

CHÚA THƯƠNG MIỀN TRUNG

(Thánh ca vào đời - sử dụng ngoài phạm vụ)

Trọng Khấn

Đi qua ba miền đất Việt thân yêu, dừng chân đứng ngắm(ó) quê hương, không

dung thấy cảnh tang thương, lòng thêm buốt giá.

Nhưng con đã thấy Ngài; lạ Chúa, con đã thấy Ngài đi qua đất nước con

rôi: Miền Trung khúc ruột thương nhớ. Con ứ nghẹn trào

dâng vì nhìn Miền Trung gian nan kiếp người lầm than. Còn bà

mẹ ngồi khóc bên con, Chúa còn ủi an. Có nỗi đau

nào Ngài không sót chia với đời. Nay con đã thấy Chúa đôi mắt rung

rung hai hàng lệ tuôn rơi mà không nói gì. Nhưng ôi lạ

Chúa có nỗi đau nào Ngài không gánh chịu cho con, có nỗi đau

nào Ngài không gánh chịu cùng con. Ngài ơi, đã bao năm

rồi, Miền Trung mãi luôn điêu tàn. Tại sao lũ lụt bão

tổ, mưa sa nắng cháy (ơ ờ ơ), tháng ngày triền miên nỗi đau? Bao nhiêu con

người ngậm đắng nuốt sầu đau. Nhưng con thấy đã

Ngài; lạ Chúa, con đã thấy Ngài đi qua đất nước con rồi: Miền Trung khúc ruột thương

nhớ. Con ứ nghẹn trào dâng vì nhìn Miền Trung gian

nan, kiếp người lâm than. Cùng nhìn về Miền Trung thân yêu hỡi người Việt

Nam. Cầu lòng Trời rủ thương quê hương con bớt dần khổ đau.